

VÄSTERLED

NR 3 2016

FÖRSAMLINGSTIDNING

MALIN PETERSEN:

Mötet med Gud sker i samtalen med varandra

TEMA: VÄGAR

DIAKONINS MÅNAD • Musik i höst

Berättelsen bakom ljusbäraren • **NYA KÖRER** • Eldsjälen Ida

Där vägen tycks ta slut...

Jag var på väg till ett möte. För att hitta mötesplatsen hade jag med mig en kort vägbeskrivning. Vi hade talats vid på telefonen. Nu var jag på väg med min vägbeskrivning i handen och läste på lappen: "Där vägen tycks ta slut, där börjar en annan liten väg. Följ den."

Det gick några veckor, sedan hittade jag lappen igen och läste. Orden fick en ny betydelse. Därför har jag sparat dem, som en symbol för liv och hopp.

Det här är min hälsning till dig nu när höstkvällarna blir mörkare. "Där vägen tycks ta slut, där börjar en annan liten väg. Följ den." Kanske har vi alla redan upptäckt att det är så. Det är ändå värt att påminnas om det. För i mörkret känns det ju inte som om det fanns någon väg framåt.

I det här numret kan du läsa om samtalsgruppen "Till tro", och om hur en medvandrare kan bli till glädje för oss när livsvägen förändras. Att få samtala om sin tro och sitt liv är bra för psykisk hälsa och en slags friskvård i livet. Psykisk ohälsa kallar vi det när livet blir mer påträngande än vi orkar med att hantera. Det verkar som den ökar i vår tid. Det kan du också läsa om i detta nummer. Diakoni är möten där vi går tillsammans med varandra en bit längs vägen eller möts där vägen tycks ta slut för att hitta den där andra lilla vägen som fortsätter trots att vägen tycks ta slut.

Ibland är det små händelser som stänger vägar för oss. Vi kan då lätt se hur vi skall gå vidare på en annan väg. Andra gånger känns det som livet rasar, då är det svårare att tro att där skulle finnas en väg framåt. Och till slut skall vi alla vara med om, att vi genom döden förlorar en vän. Livsvägen tycks sluta där. Men just där i gränslandet mellan tid och evighet finns också en väg framåt. Gud känner inga gränser. För Gud är ingenting omöjligt.

Jag har kvar min lilla anteckning, skriv gärna ner den du också. För så är det, att "Där vägen tycks ta slut, där börjar en annan liten väg." Jag hoppas att du gång på gång hittar den. Följ den.

Peter Träisk
Kyrkoherde

VÄSTERLEDS FÖRSAMLINGSTIDNING • NR 3 2016

Tidningen är en gruppårsändelse och delas ut via Posten till samtliga hushåll i församlingen.

Ansvarig utgivare: Peter Träisk, peter.traisk@svenskakyrkan.se

Redaktör och grafisk form: Henrik Betnér, henrik.betner@svenskakyrkan.se

Redaktion: Henrik Betnér, Peter Träisk, Anita Elweskiöld.

Tryck: åtta45 tryckeri, upplaga 13 000 ex. Svanenmärkt.

Foto: Om inget annat anges Västerleds församling och Svenska kyrkan/IKON. **Omslagsbild:** Henrik Betnér

Svenska kyrkan
VÄSTERLEDS FÖRSAMLING

Ur innehållet

- 4. Aktuellt
- 6. Ett runt bord som väg till tro
- 10. Diakonins månad
- 12. En väg mot en ljusare tillvaro
- 13. Berättelsen bakom ljusbäraren
- 15. Musik i höst
- 16. Eldsjäl: Ida Wåhlberg

DOP • KONFIRMATION VIGSEL • BEGRAVNING

Livet rymmer glädje och sorg, hopp och förtvivlan, tro och tvivel. Att markera förändring, glädje eller tacksamhet genom riter är viktigt för oss som individer och som kyrka. Högtider som dop, konfirmation, vigsel och begravning hjälper oss att förstå förändring i våra liv, och är synliga tecken på att Gud är del i varje människas liv. Vill du bli medlem, boka dop, vigsel eller begravning, ring 08-445 96 10.

För information om konfirmation ring
Klara Gustafsson 08-445 96 34.

FÖRSAMLINGSEXPEDITION

Adress: Västerleds församling, Box 14003, 167 14 Bromma
Besöksadress: Vidängsvägen 11, Alvik

Tfn: 08-445 96 10.

Expeditionen öppen måndag – fredag 9–11.30 och 13–15.

E-post: vasterled.forsamling@svenskakyrkan.se

Webbplats: svenskakyrkan.se/vasterled

KYRKOR

Västerledskyrkan Västerleds kyrkväg 7 i Äppelviken

S:ta Birgitta kyrka Nockeby kyrkväg 47 i Nockeby

S:t Ansgars kyrka Vidängsvägen 11 i Alvik

bibelord

*Ty där två eller tre är samlade
i mitt namn är jag mitt ibland
dem.*

Matt. 18:20

aktuellt

I detta nummer har vi talat med människor om vägar. Vägen är en stark symbol för livet och har en stark koppling till den kristna tron och strävan att följa vägen till livet. Ibland räcker det att lyssna på en annan människa, för att hen själv ska våga ta ett steg mot en ljusare tillvaro. Ibland visar det sig på ålderns höst hur vägen man gått har avgjort vart man hamnat. Vi hoppas att församlingstidningen ska vara lite inspiration på din väg framåt. Förhoppningsvis möts vi där vägarna korsas!

Fler miniorer!

I och med höstterminen startar vi ytterligare en miniorgrupp i Västerleds församling. Nu finns både en måndagsgrupp och en onsdagsgrupp, båda i Västerleds församlingshus i Alvik, kl 16–18.

Miniorerna är en mötesplats för den som går i första, andra eller tredje klass. Här får man träffa nya och gamla kompisar, göra roliga saker tillsammans med andra och prata om det man tycker är viktigt.

För anmälan och information, kontakta Yvonne Klarström, 08–445 96 14.

Konfirmand 2016/2017

Konfirmandtiden är en upptäcktsresa med möjlighet att lära sig mer om kristendom, sig själv, sina egna och andras tankar och åsikter. Vi har platser kvar i tre av våra sju konfirmandgrupper, så anmäl dig på vår hemsida nu!

För mer information se svenskakyrkan.se/vasterled

Sjung i höst!

I höst utökas valmöjligheterna för sångsugna med kören Sing the Gospel och en projektkör för en mäs-
sa med schlagerlåtar. Kom och sjung med oss!

Sing the Gospel

Kören leds av gospelprofilen Lasse Axelsson. En del kvällar blir det gästbesök av andra körledare. Terminen avslutas med en konsert 29 november. Tisdagar kl 18.15–19.45 i S:t Ansgars kyrka. Anmäl dig på körens hemsida www.singthegospel.se

Schlagerkör

Söndag 20 november kl 18 blir det en schlagermäs-
sa i S:t Ansgars kyrka. Det blir en temamäs-
sa fylld av
välkänd svensk schlagermusik. Vill du vara med i pro-
jektkören som träffas ett antal gånger under hösten,
kontakta Magnus Bergman, 08–445 96 35.

En kväll i gemenskap för alla, med ett annorlunda sätt att
vara kyrka. Messy Church händer i Västerledskyrkan en
onsdag i månaden och riktar sig till alla åldrar. Första gången
i höst är 7 september kl 15 och då möts vi för skapande,
gemenskap, andakt och middag. Vill du veta mer om Messy
Church och kanske vara med i arbetet, t ex med mat,
skapande, disk etc, så kontakta gärna präst Janna Bäcklund,
tfn 08–445 96 13, e-post janna.backlund@svenskakyrkan.se.

Ett runt bord som väg till tro

Varannan onsdagskväll har en grupp samlats i församlingshuset i Alvik, under rubriken "Vuxen väg till tro – Katekumenatet". En av dem som samlades vid det runda bordet i sällskapsrummet är Malin Petersen.

– Det tog ganska lång tid innan jag ens visste vad det var för någonting. När vi hade suttit här fem gånger så var det fortfarande ingen av oss so riktigt kunde säga ordet "katekumenat" än. Vi kallade det bara för "kattis".

Gruppen som samlades var vuxna människor från olika sammanhang, med olika ingång till frågor om tro och kyrka. Deltagarna har själva föreslagit ämnen att ta upp på onsdagskvällarna och ledarna, en präst och en diakon, har valt ut vilket ämne som gäller för varje träff.

– Till exempel har vi tagit upp förlåtelse, synd och olika traditioner i kyrkan som dop och konfirmation, eftersom det var flera i gruppen som ville döpas och konfirmeras. Det var så jag kom in i det, för jag jobbade som volontär först, på flyktingboendet i församlingen förra hösten. Jag mötte en annan volontär där som jag umgicks ganska mycket med och hon funderade på att bli döpt. Då följde jag med henne till samtalsgruppen för att se vad det var.

"Till tro" innebär att gruppen välkomnar sökare från många håll. Deltagarna kan komma med längtan in i kyrkans gemenskap, vara ideella

medarbetare som vill ha en växtplats i församlingen, ha en stark nyfikenhet på vad kristen tro egentligen innebär, eller fortsätta en vandring på trons väg som tidigare blivit avbruten. Vilka ämnen som tas upp beror helt på vilka personer som deltar i gruppen och vad de har med sig dit. Malins relation med kyrkan började tidigt.

– Jag är uppvuxen i Vällingby, så jag gick till kyrkis och knatteligan i S:t Tomas kyrka, där jag också blev konfirmerad. Min familj har aldrig varit kristna och så där, men de har heller inte lagt sig i att jag varit i kyrkan, eller vad jag tror. Och jag trivs väldigt bra i kyrkan! När jag flyttade till Alvik fick jag så himla nära till Västerleds-kyrkan. Första gången jag gick dit var en kväll med luciatåg och det var väldigt härligt.

Att sitta vid det runda bordet tycks skapa en närhet som man inte alltid når i kyrkbänken.

– Jag tycker man ska ge det en chans för jag tror inte att någon skulle tycka illa om det här. Kanske tycker man inte om att gå på gudstjänster, kanske förstår man inte allt som händer i kyrkan. Då är det fint att få komma till ett litet sammanhang, där man bara

”

**Mötet med Gud sker
i samtalen med varandra**

”

Allt kändes så självklart kring det där runda bordet

får vara, och reflektera kring olika saker.

Katekumenerna kom snabbt nära varandra. Malin berättar att det fanns en värme i gruppen.

– Ja, verkligen. Man kom in på varandras privatliv också, allt relaterar ju till ämnena vi pratade om. Jag kände mig alltid trygg i gruppen, man kunde säga vad man ville. Började man gråta eller blev arg, så gjorde det ingenting. Allt kändes så självklart kring det där runda bordet. Just under den här tiden mådde jag ganska dåligt, men det här var en av de få sakerna som fick mig att gå hemifrån.

Malin menar att samtalsgruppen behövs för att tala om frågor som man

drar sig för att ta upp i andra sammanhang.

– Det är väldigt fritt här, det handlar om ens egna frågor, man får ta upp vad man än funderar på. Om man inte är van, kan det vara ganska svårt att kliva innanför tröskeln till kyrkan, men att sitta här kring det runda bordet är enklare, mindre annorlunda. Jag tror att många har fördomar om kyrkan, att man bara ska läsa Bibeln, eller att prästerna styr allt. Det här är väldigt kravlöst, utan färdiga svar att komma fram till. Mötet med Gud sker i samtalen med varandra, mellan oss.

TEXT & FOTO: HENRIK BETNÉR

KATEKUMENAT är ett grekiskt ord som kan översättas med att vägleda eller undervisa. Historiskt sett är katekumen en beteckning på en person som får undervisning i den kristna församlingen i avsikt att döpas eller konfirmeras. Idag används ordet katekumenat inom Svenska kyrkan som en beteckning på samtalsgrupper för alla som är nyfikna på den kristna tron.

Många som är döpta som barn har under åren tappat kontakten med kyrkan. I katekumenatet ges den som är vuxen möjlighet att i samtalets form återknyta kontakten med kyrkan och tron.

I höst börjar

TILL TRO – KATEKUMENATET med en prova på-kväll
onsdag 21 september,
på andra våningen i församlingshuset i Alvik. Den som vill ha information om höstens samtalsgrupp kan kontakta diakon Malin Gyllenhög, tfn 08-445 96 23, e-post malin.gyllenhog@svenskakyrkan.se

”

Ingen brukar bli arg av att e

Allt fler barn och ungdomar söker hjälp för psykisk ohälsa. 8 av 100 unga kvinnor har en ångestdiagnos och självmord är den vanligaste dödsorsaken bland män mellan 15 och 24 år. I år fokuserar diakonins månad på de unga.

DIAKONINS MÅNAD är ett ekumeniskt samarbete mellan flera kyrkor över hela landet och organiseras av Sveriges kristna råd. Den infaller i september och varje år sätter man fokus en särskild del av det diakonala arbetet.

2016 lyfter man fram psykisk ohälsa bland unga.

– Våra uppgifter ska ju spegla samhället. Det är ju så vi bör jobba, utifrån samhällets behov, säger Clary Nilsson, diakon.

Enligt undersökningar av Stadsmissionen och Stockholms läns landsting kommer allt fler barn och unga som mår riktigt dåligt till olika verksamheter och söker hjälp. Mycket tycks

En annan människa bryr sig

handla om stress, oro och upplevelsen av att ingen riktigt vill lyssna. Kyrkans diakoner är en grupp som ser det här.

– Det ligger i vår kultur att fråga varandra hur vi mår. ”Hej, hur är det?” Och då ska man svara ”Bra!” Det får inte plats att ge ett längre svar, eller något som kräver följdfrågor, säger Clary.

Tar man bara lite extra tid och lyssnar en stund, så kan det göra stora skillnad för den som mår psykiskt dåligt. De flesta kan ta på sig uppgiften att vara en god lyssnare till en vän eller närstående som mår dåligt. Att våga lyssna ordentligt kan vara det viktigaste man kan göra.

– Här kommer man in på suicidpreventionen. Om man känner att den här personen mår verkligen dåligt; våga ställa frågor! ”Det känns som att du mår riktigt dåligt. Hur känns det egentligen? Har du tänkt tanken att ta livet av dig?” Ingen brukar bli arg av att en annan människa bryr sig. Antingen säger man att ”nä, så illa är det inte”, eller så får man en chans att berätta hur dåligt man mår och det brukar räcka för att man ska må lite bättre och kanske få ork att gå vidare och söka hjälp.

Clary poängterar att man inte måste vänta tills det är riktigt illa innan man söker hjälp.

– Är man en orolig förälder, osäker på om barnet är på väg in i exempelvis depression, så är det bäst att höra av sig och fråga. Är man tidigt ute kan det bli mindre allvarligt.

På vårdcentralerna i Traneberg och vid Brommaplan jobbar man med första linjen vid psykisk ohälsa hos barn och unga. Det innebär bedömningar, kortare behandlingar,

föräldrastöd, rådgivande kontakter och kortare samtalsserier med ungdomar. Tanken är att man ska hjälpa tidigt, innan ohälsan blivit djup. Första linjen innebär också en snabbare kontakt än BUP, barn- och ungdomspsykiatri. Och lång väntetid känns ännu längre för en tonåring, som bara vill att allt ska bli alldeles som vanligt.

– Ungdomar är ofta noga med att vara normala, att inte sticka ut. Men det är inte ovanligt att känna oro och ångest när man är ung och det är viktigt att de förstår att det inte är något konstigt. För vad är normalt egentligen? frågar Clary retoriskt.

Clary Nilsson.

TEXT & FOTO: HENRIK BETNÉR

Präster och diakoner är en resurs för dig som söker någon att tala med. Alla präster och diakoner i Svenska kyrkan har tystnadsplikt. Det du har sagt i samtalet går inte vidare. Du når präster och diakoner via församlingens växel: 08-445 96 10.

Du kan läsa mer om diakoni på vår hemsida svenskakyrkan.se/vas-terled.

Du kan läsa mer om diakonins månad på skr.se/diakoninsmanad.

En väg mot en ljusare tillvaro

Att inte längre kunna känna uppriktig glädje, inte längre känna lust eller motivation till någonting som helst, bara inte orka stiga upp ur sängen på morgonen för att man är så obeskrivligt trött. Vända på dygnet och sova bort halva dagen, trots att man absolut inte vill. Att börja gråta så fort någon tittar på en eller tilltalar en med en på något sätt frågande eller uppmanande blick. Att ständigt känna sig pressad, stressad, skuldtynad och fel. Hela tiden slå på sig själv, se ner på sig själv och aldrig tycka att man presterar tillräckligt bra. Att inte orka med vare sig själv eller sin omgivning. Inte kunna hantera större folksamlingar, såsom att vistas i ett centrum eller kunna fokusera på att handla det man från början tänkt i en mataffär på grund av alltför många intryck, att inte klara av att åka kommunalt. Att plötsligt börja tappa håret eller gå upp eller ner i vikt för att ens förhållande till mat blivit osunt är bara några av de känslor och tankar jag möter hos människor i mitt arbete som församlingsdiakon.

Psykisk ohälsa innefattar otaliga begrepp och spektra där oändligt mycket redan finns skrivet av många verkligt kunniga personer. Det finns många olika vägar att gå som kan leda till att man ett steg i taget kan börja se lite ljusare på sin tillvaro och

att vända sig till en diakon i sin hemförsamling för att få samtalsstöd kan vara en väg att ta tag i situationen här och nu. Då kan du på sikt återta makten över ditt eget liv och inte låta de negativa känslorna och rösterna i ditt huvud få ta överhanden.

Att gå i samtal är inte någonting konstigt eller något skamligt på något vis, trots att det i samhället fortfarande inte är helt och hållet accepterat ännu. Det som inte syns utanpå har samhället fortfarande svårt att acceptera.

Men ett eller flera samtal i rätt tid kan hjälpa dig att bli bättre på att bena ut vad som är verkligt viktigt för just dig. Att gå i samtal kan även på sikt hjälpa till att rädda din relation till din partner och på vägen till att bli en ännu bättre förälder till ditt barn. Men det är på intet sätt någon "quick fix". Det tar tid för allas våra kroppar och själar att läka.

MALIN GYLLENHÖG
Diakon
i Västerleds församling

Berättels Ljusbäran

Kunna
Unna
Gamla
Glädje

sen bakom en

Inte många vet historien bakom ljusbäraren i S:ta Birgitta kyrka, men den handlar faktiskt om ideellt engagemang i vår församling, för nästan femtio år sedan. För Ann-Marie Lindahl började det engagemanget 1968.

Ann-Marie Lindahl.

– Min dotter var med i en konfirmandgrupp som åkte till Grövelsjön. Den leddes av prästen Lars-Olof Hirsch och han tyckte att vi föräldrar skulle träffas också. Vi var ganska många konfirmandföräldrar som träffades mer och mer. Lars-Olof Hirsch tyckte att vi skulle göra någonting för gamla som inte kunde åka på kommunens pensionärsutflykter. Så vi började göra utflykter, en gång på våren, en gång på hösten.

Konfirmandföräldrarna hade blivit en grupp engagerade ideella medarbetare med fokus på äldre. De tyckte att de behövde kalla sig något och eftersom flera av dem hade barn som var med i VUG, Västerleds ungdomsgrupp, så kom de fram till det rimmande namnet KUGG – Kunna unna gamla glädje. Det var en aktiv grupp ideella i början av 1970-talet.

– Då brukade vi resa med de äldre till Ludvigsberg, ute på Muskö. Det var sommarläger där så länge församlingen hade kvar Ludvigsberg.

Så småningom blev det för dyrt för församlingen att ha kvar Ludvigsberg för sommaraktiviteter, men en liten del av sommarhemmet återfinns än i dag i församlingshuset i Alvik. Det är möblerna med rosa klädsel i sällskapsrummet som kommer från Ludvigsberg från början. Men det viktigaste minnet

av KUGG återfinns i S:ta Birgitta kyrka, berättar Ann-Marie.

– När en av KUGG:arna, Gunnar Hellgren, gick bort, så ville vi göra något till minne av honom och det vi hade gjort tillsammans i församlingen. En av gruppens medlemmar hittade ett stort kugghjul i en smedja på väg ut mot Ljusterö. Vi lät göra ljusbäraren av kugghjulet.

Långt senare låg Ann-Marie inlagd på S:t Görans sjukhus. Där kände hon igen namnet på överläkaren och det visade sig vara ett barnbarn till Hellgren.

– Då fick han veta vad hans far-

far varit med om och stöttat och jag uppmanade honom att åka till S:ta Birgitta kyrka och se ljusbäraren, för han hade aldrig varit där.

KUGG är ett passerat kapitel i Västerleds församling, men engagemanget för äldre har tagit sig nya uttryck. Nu kan Ann-Marie Lindahl komma till Café Ansgar i församlingshuset på onsdagarna. Här firade hon faktiskt sin 90-årsdag.

– Man kan säga att fortsättningen på KUGG så småningom blev Café Ansgar och nu är det vår tur, det är vår generation som sitter här och våra barnbarns barn är konfirmander.

TEXT & FOTO: HENRIK BETNÉR

Ur Västerleds Församlingsblad från 1971–1973.

Ett urval av musikevenemangen under hösten. Fullt program, samt ev. ändringar finns på hemsidan:
svenskakyrkan.se/vasterled

MUSIK

Max Reger och hans tid

SÖNDAG 18 SEP KL 16

I år firas 100-årsminnet av den store romantikern Max Reger (1873–1916). I denna orgelkonsert spelar Fredrik Zander verk av Reger, samt ett par av Regers stora förebilder: Brahms och Bach.

Introduktion till konserten
och samtal om Max Reger och
orgelmusik i största
allmänhet med fika från
kl. 15.15

Västerledskyrkan

A pilgrims solace

SÖNDAG 25 SEP KL 16

Körkonsert med musik av J. Dowland. Jonas Burman altgitarr, stråkensemble. S:ta Birgitta vokalensemble och S:ta Birgitta ungdomskör 3 under ledning av Carina Olofson.
S:ta Birgitta kyrka

Ionamässa

SÖNDAG 2 OKTOBER KL 18

Mässa med musik från Iona Community i Skottland. S:t Ansgars kyrkokör under Magnus Bergman.
S:t Ansgars kyrka

Körkonsert på Tacksägelsedagen

SÖNDAG 9 OKTOBER KL 16

Västerleds kammarkör sjunger körmusik av Palestrina, Stanford, Bach, Britten m fl under ledning av Fredrik Zander.
Västerledskyrkan

Körgudstjänst

SÖNDAG 16 OKTOBER KL 11

Högmässa med kör från Riksfest för Unga Röster från hela landet.
S:ta Birgitta kyrka

Alla är vi människor

SÖNDAG 23 OKTOBER KL 16

Körkonsert med George Riedel och Stefan Nilsson. S:ta Birgitta barnkörer, ungdomskörer och kyrkokören under ledning av Carina Olofson.
S:ta Birgitta kyrka

Stilla musik på alla helgons dag

LÖRDAG 5 NOV KL 14

Actus tragicus av J S Bach. Sång- och instrumentensemble under Carina Olofson.
S:ta Birgitta kyrka

Stilla musik på alla själsars dag

SÖNDAG 6 NOV KL 16

Linnea Vikström violincell, Fredrik Zander orgel.
Västerledskyrkan

Körkonsert

SÖNDAG 13 NOV KL 16

W A Mozarts Vesperae solennes de confessore KV 339 och G Faurés vackra Requiem framförs på samma konsert. Sopran Ida Zachrisson, Baryton Joakim Schuster m fl. solister, Västerleds kammarkör och vokalensemble. Orkester, Fredrik Zander dirigent.
Västerledskyrkan

Wachet auf

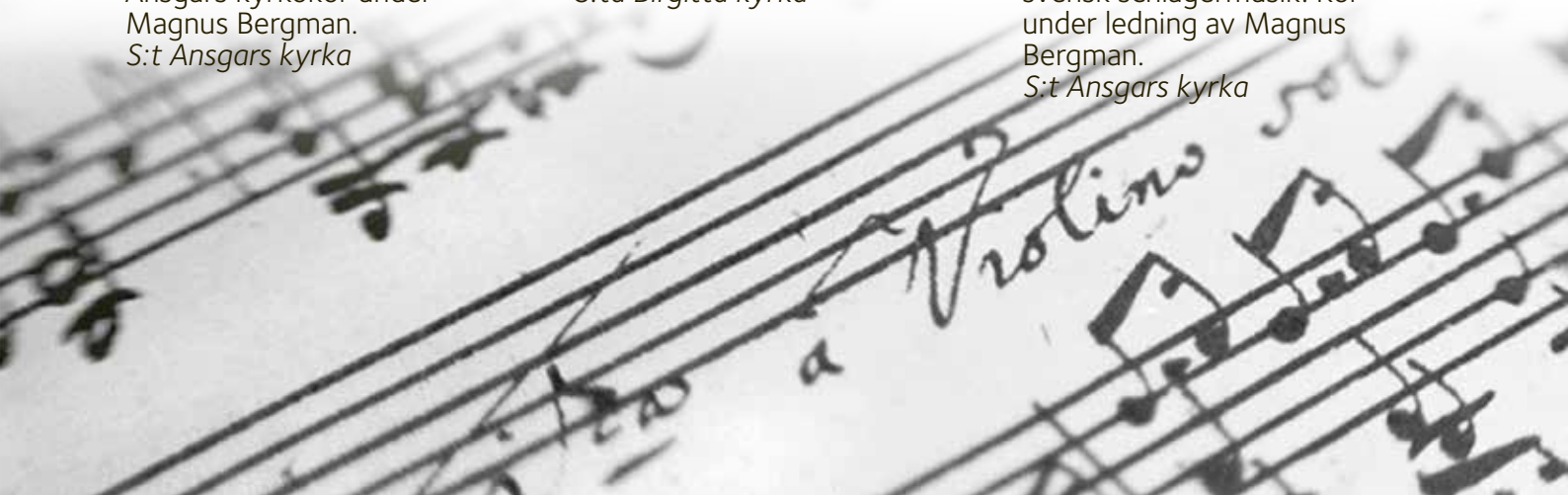
SÖNDAG 20 NOV KL 16

Orgelkonsert. Carina Olofson och Carin Horowitz spelar musik av J S Bach, M Reger, m.fl.
S:ta Birgitta kyrka

Schlagermässa

SÖNDAG 20 NOV KL 18

En temamässa fylld av välkänd svensk schlagermusik. Kör under ledning av Magnus Bergman.
S:t Ansgars kyrka

Eldsjäl

IDA WÅHLBERG

En gång i månaden så släpper Ida allt annat och går till kyrkan, där hon är ledare i en konfirmandgrupp. Hon har precis genomfört sitt första år som ideell konfirmandledare.

– Egentligen var det min kompis som sa att ”vi blir ledare!”, men sedan hoppade hon av. Jag fortsatte, för jag tyckte att det var kul. Så det var egentligen inte min egen tanke att jag skulle bli ledare.

Det var efter konfirmationen som Ida Wåhlberg fick erbjudandet att gå ledarutbildning i Västerleds församling, för att komma med bland de unga ledarna i konfirmandarbetet. Hon trivs bra i kyrkan.

– Förutom att man får träffa så många människor, så tycker jag att när man kommer till kyrkan så får man något slags ro. Jag glömmer bort att jag har tre prov nästa dag och att träningen gick skitdåligt igår. Just nu sitter jag bara här och tar det lugnt.

Ida har tränat konståkning i nio år och har 5–6 träningar varje vecka. Hon älskar språk och läser därför humanistiska linjen på Södra Latin. Hennes stora språkintresse kom till nytta när hon använde sin italienska på konfirmandlägret i Assisi i augusti. Att bjuda på en vecka av sommarlovet för att åka på läger var en uppoffring som var lätt att göra.

– När det gäller att åka med på läger som ledare så är det bara kul! Helt ärligt så hade jag nog inte gjort något bättre av de sommarlovsdagarna annars...

Som ledare har hon också lärt sig mycket som var oväntat för henne.

– Egentligen tror jag att jag lärt mig mer om Gud som ledare än som konfirmand. Det blev som en fördjupning, så att jag fått mer förståelse av det jag lärde mig under konfirmandtiden.

Ida tycker att fler konfirmander ska ta chansen att bli ledare. Men hon har märkt att det inte är självklart för alla.

– Alltså, när jag frågat konfirmanderna så har många inte ens tänkt på det, men jag tycker att man ska prova! Det är jätteroligt och man binder sig inte för något. Jag tycker att du är skyldig Gud ett försök!

”

Jag glömmer bort att jag har tre prov nästa dag och att träningen gick skitdåligt igår.

TEXT & FOTO: HENRIK BETNÉR